

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-2209/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Tini Šimović, na prijedlog sudske savjetnice Snježane Hrubec Totić, u pravnoj stvari tužitelja Kemala Zubčevića, vl. autolimarski radovi "KARAMBOL", Cavtat, J. Klovića 2, OIB: 25772718173, kojega zastupa punomoćnik Ivan Župan, odvjetnik u Odvjetničko društvo ŽUPAN & ANTUNOVIĆ d.o.o., Zagreb, Horvatova ulica 80A, protiv tuženika GENERALI OSIGURANJE d.d., Zagreb, Slavonska avenija 1B, OIB: 10840749604, kojega zastupa punomoćnik Igor Habulinec, odvjetnik u Zagrebu, Biskupa Josipa Galjufa br. 1, radi isplate 112,51 EUR, nakon javne glavne rasprave zaključene 28. travnja 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja, odvjetničke vježbenice Tine Pezo, i punomoćnika tuženika, dana 11. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 112,51 EUR (slovima: stotinu dvanaest eura i pedeset jedan cent) zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 20. veljače 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznos od 112,51 EUR po stopi koja čini razliku između zahtijevane stope zateznih kamata koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i dosuđene stope iz t. I. izreke ove presude.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 182,79 EUR (slovima: stotinu osamdeset dva eura i sedamdeset devet centi) zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 11. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.

siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 62,50 EUR sa zateznim kamatama od 11. lipnja 2026. do isplate i za isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos troškova od 182,79 EUR po stopi koja čini razliku između zahtijevane stope zateznih kamata koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i dosuđene stope iz t. III. izreke ove presude.

V. Odbija se u zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 138,27 EUR, kao neosnovan.

Obrazloženje

1./ Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je u prometnoj nesreći koja se dogodila 16. listopada 2024. nastala šteta na vozilu, marke MERCEDES-BENZ A- KLASSE (W177), reg. oznake DU 1208 VB, u vlasništvu oštećenika Vanje Barbira iz Brsečine, a da je tuženik tu štetu obvezan nadoknaditi sukladno polici kasko osiguranja oštećenika koju isti ima ugovorenu kod tuženika. Navodi da je oštećenik štetni događaj prijavio tuženiku čiji su djelatnici 16. listopada 2024. procijenili štetu i sastavili zapisnik o izvidu štete. Tuženik je utvrdio da je šteta pravno osnovana te je poslao obavijest o izvršenoj uplati, međutim tuženik je samo djelomično podmirio iznos predmetne štete. Nakon štetnog događaja oštećenik je odlučio popraviti svoje vozilo kod tužitelja čija je primarna djelatnost popravak vozila (limarija i lakiranje). Tužitelj je predmetno vozilo sukladno zahtjevu vlasnika popravio, odnosno vratio u stanje kakvo je bilo prije nastanka štetnog događaja, a sve sukladno pravilima struke, te za svoju uslugu ispostavio račun br 4/v1/1 u iznosu od 622,86 EUR (s uključenim PDV-om). Tuženik je račun ovjerio odnosno likvidirao za iznos od 510,35 EUR, dok razliku od 112,51 EUR, koja se odnosi na cijenu rada limara i lakirera i koja je ujedno predmet ovog spora, nije platio. Tužitelj ukazuje da tuženik priznaje cijene proizvoljno te ističe da je službena cijena sata rada njegove radionice 41,71 EUR /sat + PDV. Tužitelj je s oštećenikom kao vlasnikom popravljenog vozila sklopio dana 24. ožujka 2025. ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja kojim je ustupitelj prenio potraživanje u iznosu od 112,51 EUR na primatelja, tj. tužitelja, o čemu je obaviješten ovdje tuženik. Podneskom od 3. studenoga 2025. (list 82.-85. spisa) tužitelj navodi da je u tužbi omaškom naveo da se u konkretnom slučaju radi o polici kasko osiguranja, već da se radi o polici obveznog osiguranja štetnika.

2./ Tuženik u odgovoru na tužbu (list 79. i 80. spisa), kao i na pripremnom ročištu (list 91. spisa) osporava aktivnu i pasivnu legitimaciju; visinu tužbenog zahtjeva te stopu zateznih kamata. Navodi da predmetno vozilo nije bilo osigurano kod tuženika po polici kasko osiguranja vozila.

3./ Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u dostavljene isprave koje su ocijenjene u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025, dalje: ZPP). Nije izveden dokaz prometno tehničkim vještačenjem na prijedlog tužitelja i to na okolnost cijene sata rada sukladno smjernicama AZTN-a i HANFA-e te sud nije zatražio od tuženika da dostavi policu kasko osiguranja oštećenika. Navedeni dokazi su prema ocjeni suda nesvrshodni jer se odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva može donijeti i bez izvođenja tih dokaza, dok bi se njegovim izvođenjem postupak samo odugovlačio te bi se stvarali nepotrebni troškovi, a ishod spora bio bi isti. Nadalje, odbijen je dokazni prijedlog za saslušanjem tužitelja, kao i prijedlog za saslušanjem oštećenika Vanje Barbira u svojstvu svjedoka, jer izvođenje navedenih dokaza ne bi dovelo do odluke drugačije od ove koja je donesena.

4./ Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u cijelosti u pogledu glavičnog potraživanja, a djelomično osnovan u pogledu sporednih traženja (stope zateznih kamata i troškova parničnog postupka).

5./ Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 112,51 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 20. veljače 2025. do isplate.

6./ Između stranaka su sporni osnov i visina tužbenog zahtjeva te stopa zateznih kamata.

7./ Uvidom u ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 24. ožujka 2025. (list 26. - 28. spisa) utvrđuje se da je Vanja Barbir ustupio tužitelju svoje potraživanje koje ima prema tuženiku na temelju računa br. 4/v1/1 i na temelju izvida štete br. 2410515434 u iznosu od 112,51 EUR. Tuženik je o ustupanju tražbine obaviješten putem e-maila 8. srpnja 2025. (list 32. spisa).

8./ Odredba članka 80. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, dalje: ZOO) propisuje da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga, dok je odredbom čl. 81. st. 1. ZOO-a propisano da s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl. Nadalje, sukladno odredbi čl. 82. st. 1. ZOO-a, za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju. Prema odredbi čl. 84. st. 1. ZOO-a, primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

9./ Osim toga, za istaknuti je da prema odredbi čl. 88. st. 1. ZOO-a kad dužnik umjesto ispunjenja svoje obveze ustupi vjerovniku svoju tražbinu ili jedan njezin dio, sklapanjem ugovora o ustupanju dužnikova obveza se gasi do iznosa ustupljene tražbine. Sukladno st. 2. istog članka, kad dužnik ustupi svome vjerovniku svoju tražbinu samo radi ispunjenja, njegova obveza se gasi, odnosno smanjuje tek kad vjerovnik naplati ustupljenu tražbinu. U oba slučaja primatelj je dužan predati ustupitelju sve što je primio preko iznosa svoje tražbine prema ustupitelju. U slučaju ustupanja radi ispunjenja dužnik ustupljene tražbine može ispuniti svoju obvezu i prema ustupitelju, čak i kad je obaviješten o ustupanju (čl. 88. st. 3. i 4. ZOO-a).

10./ Iz zapisnika o izvidu štete (list 12. spisa) proizlazi da je upravo tuženik izvršio izvid štete na vozilu oštećenika Vanje Barbira u povodu štetnog događaja od 16. listopada 2024. U izvidu štete je navedeno da radno vrijeme za popravke iznosi: lim 1,5 sata i lakiranje 6,2 sata. Upravo tu količinu radnih sati za radove limara i lakirera je tužitelj obračunao u ispostavljenom računu 4/v1/1 (list 10. spisa).

11./ Iako tuženik osporava pasivnu legitimaciju, i to iz razloga što tužitelj u podnesku od 31. listopada 2025. navodi da potražuje isplatu po polici obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, pri čemu ne navodi broj police, stav je ovog suda, imajući u vidu sadržaj dokumentacije u spisu, prema kojoj je oštećenik tuženiku prijavio štetu iz štetnog događaja od 16. listopada 2024., povodom koje je tuženik 7. studenoga 2024. pregledao vozilo, sačinio izvid i procjenu štete (list 12. spisa) te oštećeniku dostavio obrazloženu konačnu ponudu (list 14. i 15. spisa), a nakon toga isplatio nesporni dio (list 16. i 18. spisa), da je time tuženik konkludentno priznao kako pasivnu legitimaciju tako i odgovornost svog osiguranika za štetu. Slijedom navedenog, navodi tuženika u kojima prigovara pasivnoj legitimaciji utvrđuju se paušalima, a time i neosnovanima.

12./ Slijedom navedenog, a temeljem citiranih zakonskih odredaba, tužitelj je aktivno legitimiran potraživati isplatu utuženog iznosa, dok je tuženik pasivno legitimiran, pa se prigovori nedostatka aktivne legitimacije i promašene pasivne legitimacije ocjenjuju kao paušalni, a time i neosnovani.

13./ U računu 4/v1/1 od 19. veljače 2025. (list 10. spisa) specificirani su limarski radovi u trajanju od 1,5 sat po cijeni od 41,71 EUR + pdv/sat (stavka pod rednim br. 1.); autolakirerski radovi u trajanju od 6,2 sata po cijeni od 41,71 EUR + pdv/sat (stavka pod rednim br. 3.) te potrošni materijal (stavke pod 2. i 4.). Tužiteljeva cijena radnog sata u navedenom računu (41,71 EUR+ pdv) neznatno se razlikuje (za 0,01 EUR) od cijene u cjeniku tužitelja (52,14 EUR – pdv uračunat) koji je u primjeni od 10. siječnja 2024.

14./ S obzirom da je tužitelj oštećeniku obračunao cijenu sukladno svojem cjeniku (list 24. spisa), sud je ocijenio, osobito uvažavajući vrijednost predmeta spora i troškove koji bi bili izazvani provođenjem vještačenja, koji bi mogli premašiti vrijednost predmeta spora, da nije niti svrsishodno niti ekonomično provoditi predložena vještačenja.

15./ Slijedom svega navedenog, imajući u vidu prethodno utvrđenje o prihvatljivoj cijeni radnog sata iskazanoj na računu, i to u opsegu radnih sati koje je i sam tuženik utvrdio u svom izvidu štete (t. 10. obrazloženja), tužitelju je u odnosu na neplaćenu razliku cijene u smislu odredbe čl. 1046. ZOO-a nastala šteta, pa mu je tuženik, s

obzirom na valjani Ugovor o ustupu tražbine, dužan nadoknaditi utuženi iznos temeljem odredbe čl. 1085. st. 1. i 4. i odredbe čl. 84. st. 1. ZOO-a, slijedom čega je odlučeno kao u t. I. izreke ove presude.

16./ Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZOO-a s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl.

17./ Sukladno navedenoj odredbi, na tužitelja je prešlo i pravo oštećenika na zatezne kamate. Prema odredbi čl. 12. st. 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23, dalje: ZOOP) oštećena osoba ima pravo na zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

18./ S obzirom da tužitelj potražuje zatezne kamate tekuće od 20. veljače 2025., a da prema dokumentaciji u spisu odštetni zahtjev datira s ranijim danom, kako to proizlazi iz odgovora tuženika na odštetni zahtjev (list 14.. spisa) sud je sukladno odredbi čl. 2. st. 1. ZPP-a odlučio u granicama postavljenog zahtjeva.

19./ Stopa zateznih kamata koja se primjenjuje na ostale odnose propisana je odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a. U konkretnom slučaju radi se o isplati iznosa kojeg je tuženik kao osiguratelj bio dužan isplatiti svom osiguraniku temeljem police obveznog osiguranja, a koju tražbinu je osiguranik cedirao na tužitelja. Prema tome, iako se spor vodi između dvije pravne osobe, ne radi se o odnosu koji je proizašao iz trgovačkog ugovora da bi bilo mjesta primjeni kamatne stope koja se primjenjuje na takve odnose.

20./ Slijedom navedenog, odbijen je zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata preko dosuđene stope te je odlučeno kao pod t. II. izreke presude.

21./ S obzirom da je tužitelj uspio u cijelosti u pogledu glavnog potraživanja, dok nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu koji se odnosi na sporedna traženja (zatezne kamate preko dosuđene stope), tuženik mu je dužan nadoknaditi troškove parničnog postupka u cijelosti.

22./ Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u vezi čl. 155. ZPP-a te odredbi čl. 164. ZPP-a, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku, u granicama zahtjeva istaknutog u troškovniku (list 99. spisa), prema vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23, 107/25, dalje: OT) pa je tužitelju priznat trošak parničnog postupka za sastav tužbe od 1. listopada 2025. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 7.1. OT); trošak zastupanja na ročištu 28. travnja 2026. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 9.1. OT) te trošak zastupanja na ročištu za objavu presude 11. lipnja 2026. u iznosu od 25,00 EUR (Tbr. 9. 3. OT) što ukupno iznosi 125,00 EUR koji iznos valja uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost (31,25 EUR) (T.br. 46 OT), što sveukupno iznosi 156,25 EUR.

23./ Imajući u vidu da je odredbom čl. 7. st. 1. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18., 51/23., dalje ZSP) propisana dužnost stranke pristojbu za podneske koji se podnose u elektroničkom obliku platiti prilikom njihovog podnošenja, kada se pristojba plaća u visini polovice propisanog iznosa pristojbe

utvrđene Uredbom o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" 37/23, dalje: Uredba) trošak potreban za vođenje parnice, a na koji tužitelj ima pravo na naknadu od tuženika sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a, je upravo trošak u visini polovice propisanog iznosa pristojbe za tužbu koji je tužitelj mogao uplatiti prilikom podnošenja tog podneska. Tužitelj tako ima pravo na naknadu troška sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 6,64 EUR prema Tbr. 1. st. 1. Uredbe, u vezi s čl. 7. st. 1. ZSP. Također mu pripada pravo na naknadu troška sudske pristojbe za presudu prema Tbr. 2. st. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" 37/23, 50/26), a koji je priznat u granicama postavljenog zahtjeva (čl. 2. st. 1. ZPP), u iznosu od 19,90 EUR.

24./ Slijedom navedenog, tužitelju su priznati troškovi parničnog postupka u sveukupnom iznosu od 182,79 EUR pa je odlučeno kao pod t. III. izreke presude.

25./ Odluka o zateznim kamatama na dosuđeni parnični trošak temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, dok se odredba o stopi zatezne kamate temelji na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, pa su tužitelju priznate zatezne kamate na dosuđeni parnični trošak od dana 11. lipnja 2026. do isplate, po stopi propisanoj za ostale odnose. Stoga je odlučeno kao pod t. III. izreke presude.

26./ Odredbom čl. 155. ZPP-a je propisano da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti samo naknadu onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. Stoga, tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 3. studenoga 2025. u zatraženom iznosu od ukupno 62,50 EUR jer isti nije bio potreban za vođenje parnice, a s obzirom da je tužitelj u navedenom podnesku naveo da osporava navode iz odgovora na tužbu (koje je mogao iznijeti i na održanom pripremnom ročištu); ispravlja navod o potraživanju na temelju kasko police osiguranja te dalje ponavlja navode koje je već iznio u tužbi. Konačno, odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata koje teku na iznos od 62,50 EUR, kao i zahtjev za isplatu zateznih kamata koje teku na dosuđeni iznos troškova parničnog postupka preko stope koja se primjenjuje na ostale odnose, jer se u konkretnom slučaju ne radi o odnosu koji je proizašao iz trgovačkog ugovora. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod t. IV. izreke presude.

27./ Tuženiku, jer je u cijelosti izgubio parnicu, ne pripada pravo na naknadu troškova parničnog postupka, stoga je njegov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 138,27 EUR odbijen kao neosnovan, a sve na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a te je odlučeno kao pod t. V. izreke presude.

U Zagrebu 11. lipnja 2026.

Sutkinja:
Tina Šimović

Nacrt odluke izradila sudska savjetnica:
Snježana Hrubec Totić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku osam dana od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje).

Žalba se podnosi putem ovog suda.

Presuda kojom se završava postupak u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 3. ZPP (čl. 467. st. 1. ZPP).

Broj zapisa: **9-30889-2fed4**

Kontrolni broj: **069a8-2519f-9cd6d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TINA ŠIMOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.